

TEATR  
ROZRYWKI



# Koty

TEATR  
ROZRYWKI

41-500 Chorzów, ul. M. Konopnickiej 1  
centrala tel. +48 32 346 19 30  
e-mail: info@teatr-rozrywki.pl  
www.teatr-rozrywki.pl

Dyrektor Teatru Rozrywki – Aleksandra Gajewska  
Kierownik muzyczny – Michał Jańczyk  
Kierownik literacki – Magdalena Skorupa  
Kierownik artystyczny Big Bandu Śląskiego – Grzegorz Nagórski

 Śląskie.

Teatr Rozrywki jest instytucją kultury  
Samorządu Województwa Śląskiego

Wyprodukowano we współpracy z *The Really Useful Group Ltd.*  
**Andrew Lloyd Webber**

**Muzyka: Andrew Lloyd Webber** w oparciu o *Old Possum's Book Of Practical Cats*

**Libretto: Thomas Stearns Eliot**

**Prolog – Jellicle Songs for Jellicle Cats – materiał dodatkowy**  
**autorstwa Trevora Nunna i Richarda Stilgoe'a**

**Memory – materiał dodatkowy autorstwa Trevora Nunna**

tłumaczenie: **Daniel Wyszogrodzki**  
(współpraca: *Wojciech Kępczyński*)

reżyseria: **Jakub Szydłowski**

choreografia: **Jarosław Staniek, Katarzyna Zielonka**  
scenografia, reżyseria światła: **Grzegorz Policiński**

kostiumy: **Dorota Sabak-Ciołkosz**

kierownictwo muzyczne, kierownictwo wokalne: **Ewa Zug**

asystent reżysera: *Magdalena Wojtacha*  
asystent choreografa: *Aleksandra Karch*  
asystent kostiumografa: *Magdalena Wiluś*

warsztat kociego ruchu: *Patryk Rybarski*  
przygotowanie wokalne: *Bartosz Listwan*

realizacja światła: *Marek Mroczkowski* (kierownik sekcji),  
*Mariola Szreter, Karol Freier, Mariusz Kosakowski, Adam Treuhahn*

realizacja dźwięku: *Patryk Maskiera* (kierownik sekcji),  
*Jakub Gaweł, Tomasz Kafel, Michał Konofol, Igor Panek, Piotr Synecki*

rekwizytorzy: *Katarzyna Grad, Krzysztof Szreter*  
efekty pirotechniczne: *Tomasz Pałasz*  
inspicjent: *Beata Jabłońska-Rakoczy*

premiera: 27 kwietnia 2022 r.  
Duża Scena Teatru Rozrywki

projekt plakatu: *Marek Maciejczyk*  
dtp: *Janusz Różański*  
zdjęcia: *Artur Waclawek*

# Koty

**Nestor:** Tomasz Jedz

**Grizabella:** Wioletta Białk

**Myszolap:** Karol Drozd (gościnnie) /  
Maciej Kulmacz

**Ram-Tam-Tamek:** Tomasz Wojtan /  
Piotr Brodziński

**Plameczka Pac:** Joanna Możdżan

**Galaretką:** Barbara Ducka

**Semaforo:** Marek Chudziński

**Gus:** Mirosław Książek / Jarosław Czarnecki

**Bywalec:** Dominik Koralewski

**Mefistofeliks:** Patryk Rybarski (gościnnie) /  
Kacper Mucha (gościnnie)

**Tymoteusz:** Dawid Pilszek

**Tamtamil:** Daniel Dąbrowski

**Bombalurina:** Magdalena Wojtacha

**Demeter:** Izabela Pawletko (gościnnie) /  
Katarzyna Hołub

**Kasandra:** Zuzanna Marszał

**Alonzo:** Patryk Maślach (gościnnie) /  
Michał Gucma

**Wiktor:** Rafał Talarczyk / Alicja Witomska

**Fantazja:** Aleksandra Karch

**Fraszka:** Katarzyna Osuch

**Sierściuch:** Krzysztof Konopka

**Małysek:** Weronika Zięba

**Filutek:** Kacper Mucha (gościnnie) /  
Sonia Kostrzewa

**Makiawel:** Marek Szajnar (gościnnie) /  
Wojciech Stawiarski

**Młody Gus – Raptus Zuch:**  
Tomasz Wojtan / Piotr Brodziński

**Zespół wokalny z offu:**

Ewa Grysko, Anna Surma,

Dagmara Żuchnicka, Aleksandra Blanik  
(gościnnie) / Anna Maślanka (gościnnie),

Sławomir Banaś, Michał Gucma /

Kacper Kostrzewski (gościnnie),

Paweł Stefan, Przemysław Witkowicz

**Orkiestra Teatru Rozrywki:**

Agata Brachman-Szymczyk,  
Dominika Kubicka, Małgorzata Liszak,  
Joanna Mizera-Zalejska, Anna Pawłowska,  
Ewa Wieczorek-Baran, Remigiusz Bonk,  
Jacek Gros, Bartłomiej Herman,  
Michał Karbowski, Olgierd Komorowski,  
Kamil Kułach, Jędrzej Łaciak,  
Marek Malisz, Karol Ogrodnik,  
Bartłomiej Plewka, Sławomir Rosiak,  
Daniel Ruttar, Krzysztof Światała  
oraz Lena Minkacz i Radosław Michalik

**Dyrygenci:** Michał Jańczyk /  
Mieczysław Unger (gościnnie)

**Kocik Le Miau:** Małgorzata Mazurkiewicz

**Karakotek:** Bartłomiej Kuciel

**Mungo Jerry:** Beata Wojtan

**Pumpernikiel:** Aleksandra Dyjas

**Wiktoria:** Maria Pitera

**Promyczek:** Karolina Sypniewska

**Dyzio:** Łukasz Majowski

**Klaps:** Sebastian Chwastecki

**Bili Dalej:** Wojciech Stawiarski

**Brali Dalej:** Paweł Majewski

**I Tak Dalej:** Agnieszka Saletra

**Elektra:** Sofia Popova

**Koty** nie tylko chodzą do teatru, zwiedzają jego okolice, łaszą się do nóg widzów oczekujących w kolejce do kasy biletowej – koty również tworzą teatr! Codziennie niestrudzenie odgrywają swoje role, ucząc nas jak żyć i jednocześnie być zawsze sobą. Pokazują jak wykorzystywać swoje talenty, z kim trzymać, o co walczyć i jak się bawić.

No i właśnie w Teatrze Rozrywki możemy poznać gwiazdy i legendy kociego establishmentu, posłuchać niesłychanych, szalonych, wzruszających kocich historii!

Po raz pierwszy *Koty* przyszły do teatru w Londynie, spotkały się w New London Theatre w 1981 roku. Od tej pory spotykały się namiętnie w różnych teatrach świata, nie omijając miejsc ważnych i popularnych. Bywały na Broadwayu, w wielu miastach USA i ostatecznie w ponad 25 krajach świata!

Dziś zawitały do Polski i to już po raz drugi. Najpierw rezydowały w Teatrze Muzycznym Roma w Warszawie, a teraz obrały sobie krajobraz Chorzowa, który najlepiej jest widoczny z dachu Teatru Rozrywki.

*Koty* w swych podróżach po świecie podbiły miliony serc, prezentując w mistrzowski sposób swoje liczne talenty. Były zapraszane do wielu miejsc i wielokrotnie nagradzane – Grammy (The Best Cast Album) oraz siedem statuetek Tony (min. Best Musical, Best Book, Best Director Trevor Nun) – to robi wrażenie! Co więcej, najśłynniejsze gwiazdy, jak Barbara Streisand, Sarah Brightman, Barry Manilow czy Natalia Grant, pragną śpiewać i grać kocią muzykę.

Na światowych scenach muzycznych i teatralnych spotkać można niejednego kota, niejedno o kotach można usłyszeć, a nawet zobaczyć na własne oczy. A w naszym Teatrze można się z *Kotami* na zawsze zaprzyjaźnić.

Czy  
**Koty**  
chodzą  
do teatru?

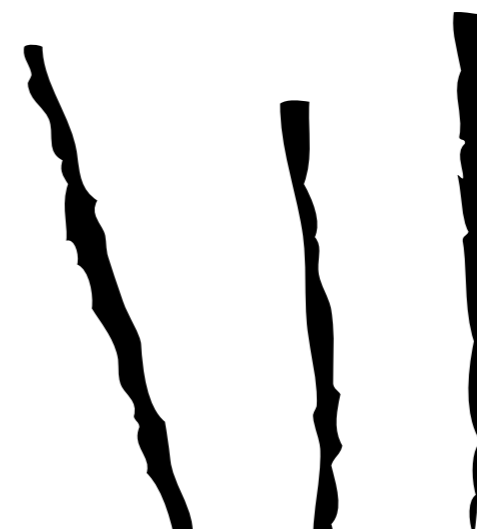
Skąd wziął  
się  
**Kot?**

Kot wziął się chyba z zabawy albo z miauczenia, bo niby skąd? Obecność kotów w otoczeniu człowieka od zarania dziejów ma silnie zarysowane konsekwencje, zostawiające mocno odcisnięty ślad na kartach historii.

W starożytności kot był święty, w średniowieczu przeklęty. Dziś oddajemy mu jego prawo do indywidualności, szanujemy jego granice, kochamy jego kocie ruchy i nieskrępowaną ochotę na psoty.

Niezależnie od tego, co o kotach wiadomo, można się jednego spodziewać, osobiste spotkanie z tym tajemniczym stworzeniem, to niezwykła okoliczność, która zmieni naszą wiedzę i postrzeganie świata na zawsze.

Trzeba więc nam, ludziom otworzyć się na to spotkanie i to jak najszybciej, dopóki kot tego chce!



**Kot** myśli, to jest oczywiste. Przecież wiadomo, że kot w swoim kocim świecie jest jak człowiek, tylko trochę inaczej... Kot myśli o człowieku jak o dziwnym, nieodgadnionym, tajemniczym kocie. Albo na odwrót...

Na przykład taki, ot, kot, **Thomas Stearns Eliot** – koty zastanawiają się ciągle nad jego wszechwiedzą o kotach, którą umieścił w świętym zbiorze zatytułowanym *Old Possum's Book of Practical Cats*.

Urodzony w 1888 roku filozof, poeta, dramaturg i krytyk literacki stał się przewodnikiem przez świat wydarzeń, rytuałów, zwyczajów, charakterów i ogromu aspektów kociego życia.

Był przedstawicielem modernizmu, wykształconym na uniwersytetach Harvarda, w Cambridge, Sorbonie i w Oksfordzie. Wywarł ogromny wpływ na angielską i światową poezję XX wieku, gdyż oprócz tematyki stricte poświęconej kotom poruszał kwestie egzystencjalne oraz religijne.

Początkowo nawiązywał do kultury orientu, dorobku europejskiego i przekazów buddyzmu, z czasem czerpał coraz więcej inspiracji z chrześcijaństwa.

W dziełach literackich rozważał sens ludzkiego istnienia, poczucie bezradności jednostki, krytykował skrajny indywidualizm, opisywał rozterki egzystencjalne.

Eliot poruszał również trudne tematy – nie bał się opisów obskurnych scenerii, postaci zagubionych w tłumie społeczeństwa, czy świata chylącego się ku upadkowi.

Artysta chętnie łączył cechy różnych konwencji i technik pisarskich. W późniejszym etapie twórczości stał się przedstawicielem teatru poetyckiego. W 1948 roku za swoją bogatą twórczość został nagrodzony literacką Nagrodą Nobla.

Jak blisko kotom do ludzkich spraw wie też na pewno **Andrew Lloyd Webber**, który zaprosił koty właśnie, do wspólnego muzykowania.

Ten wybitny kompozytor stworzył muzykę do wielu znakomitych musicali, bijących rekordy popularności na całym świecie (*Jesus Christ Superstar*, *Evita*, *Upiór w operze*).

To z pewnością – oprócz miłości do wszelakich melodii – skłoniło kocią społeczność do współpracy z artystą.

Jego dzieła bowiem osiągnęły sukces zarówno na światowych scenach teatralnych, jak i na wielkim ekranie. Webber ustanowił także rekord aż czterech sztuk swojego autorstwa jednocześnie wystawianych na Broadwayu.

Kompozytor jest laureatem wielu prestiżowych nagród, m.in.: Oscara w kategorii za najlepszą piosenkę i Złotego Globu za utwór *You Must Love Me* w wykonaniu Madonny (z musicalu *Evita*). Został uhonorowany 3 nagrodami Grammy, 7 Tony Award oraz kolejnymi 7 Laurence Olivier Award.

Andrew Lloyd Webber jest właścicielem 6 londyńskich teatrów. W 1977 roku założył również spółkę the **Really Useful Group**, zarządzającą prawami do kompozycji oraz wszystkimi obszarami działalności artysty – jest odpowiedzialna za produkcję filmów, wydawanie płyt oraz kierowanie teatrami kompozytora.

Koty uwielbiają również niestandardowe podejście do różnych spraw, przedmiotów i relacji. Dlatego do działań w temacie kocich występów przyłączył się **Trevor Nunn**, który dostarczył Kotom materiały dodatkowe do kociej muzyki w postaci utworów *Jellicle Songs for Jellicle Cats* i *Memory*.

Ten wybitny reżyser filmowy, teatralny i telewizyjny zaimponował kotom swym wczesnym debiutem, bo już w wieku 22 lat wyreżyserował muzyczną adaptację *W 80 dni dookoła świata*. Jest on również współtwórcą kilku filmów, ale fundamentem jego dorobku artystycznego są spektakle muzyczne, natomiast najwięcej sukcesów odniósł w reżyserii musicali.

Od 1964 roku był członkiem Royal Shakespeare Company – jednego z największych brytyjskich zespołów teatralnych, gdzie był dyrektorem artystycznym. Obecnie pełni tę funkcję w Theatre Royal Andrew Lloyd Webbera.

Trevor Nunn jest zdobywcą wielu nominacji, a także wielokrotnym laureatem najbardziej prestiżowych nagród teatralnych, takich jak Tony Award (*Les Misérables*, *Cats* i *Nicholas Nickleby*), Laurence Olivier Award oraz Drama Desk Award.

Czym byłyby występy kotów bez wygłupów i poczucia humoru? Rozumiał to dobrze **Richard Stilgoe**, wysmienity komik, autor muzyki oraz tekstów piosenek. Razem z Trevorem Nunnem napisali więc uverturę do kocich występów, czyli utwór *Jellicle Songs for Jellicle Cats*. Po takim wstępie do spektaklu zarówno widzowie, jak i koty mogą rozpocząć muzyczno-taneczną przygodę – i jak pokazuje doświadczenie nawiązać wspólny język, czasem i przyjaźń na długie lata.

Stilgoe jest artystą bardzo wszechstronnym, związanym z radiem, telewizją, ale w głównej mierze z teatrem. Był wielokrotnie nagradzany za swoją działalność artystyczną i charytatywną. Otrzymał dwie nominacje do nagrody Tony oraz trzy nagrody na festiwalu telewizyjnym w Monte Carlo, zwyciężył także Prix Italia.

Został uhonorowany orderem imperium brytyjskiego oraz tytułem szlacheckim *Knight Bachelor* za aktywność w charytatywnej organizacji Alchemy Foundation.

A czy  **kot** myśli,  
że jest człowiekiem?



Co  
Koty?  
pamiętają  
– Memory

Koty poza wszystkim, co mają, mają też pamięć, cudowną możliwość wnikliwego przyglądania się, analizy, przetwarzania informacji oraz interpretowania rzeczywistości. To czego się nauczą wykorzystują w codziennym życiu – zmiennym i wymagającym. Zarówno miłe, jak i trudne wspomnienia mogą im towarzyszyć do końca życia.  
Kto wie, czy nie do końca dziewiątego życia.

*Memory*, to piosenka znana wszystkim *kotom*. Wybrzmiała po raz pierwszy i najpiękniejszy z gardła kotki Grizabelli, wspominającej dawne czasy. Te wspomnienia oddały moc kocich przeżyć, emocji, przygód i oczekiwań. Tęsknota za młodością i jej możliwościami wybrzmiewa tak dosadnie, że dotyka każde wrażliwe serce. Słuchając tej piosenki można poczuć tęsknotę Grizabelli. Porusza ona do tego stopnia, że chcą ją opowiadać również inne *koty* – a podejmowały się tego najstojniejsze i najzdolniejsze, jak na przykład Elaine Paige, Barbra Streisand, Celine Dion, czy Jennifer Hudson.

Do dziś powstają nowe aranże i interpretacje *Memory*, dzięki czemu historia Grizabelli jeszcze na długo pozostanie również w naszej pamięci.

# Z czego składa się

# Kot?

Wszyscy miłośnicy kotów wiedzą jak niejednorodne są to stworzenia. Ich istnienie na tym świecie odbywa się na wielu płaszczyznach, w wielu wymiarach i wielokrotnie. Fizyczne istnienie kota, namacalne i niezaprzeczalne w danej chwili może szybko zmienić się w nieoczywistą egzystencję pomiędzy jawą a snem.

Z kolei psychika kota, wielce skomplikowana, zawiera nie tylko różnego rodzaju ochoty, ale również pamięć oraz wiele wolnej przestrzeni niezbędnej do... no, po prostu niezbędnej. Najbardziej popularne elementy kota są też niezbędnymi jego elementami, bez których życie, spanie czy zwyczajne bójki nie miałyby sensu.

## WĄSY

wyczuwają zabawę, dobre jedzenie, wrogię dachowca, obecność. Dziwnie sterczą i łaskoczą. Podobno są bardzo potrzebne.

## JĘZYK

rozumie wagę i powagę potrawy oraz sytuacji, czyści futro, nawilża, dezynfekuje, zaskakuje dotykiem i zdolnością „znikania” mleka.

## OCZY

widzą wszystko, widzą w dzień i w nocy. Widzą kota, człowieka, cień pozaziemskej muchy, sardynkę w zamkniętej puszcze też wypatrzą.

## PAZURY i ŁAPKI

delikatnie wyciągają pętelki z wełnianego swetra i odciskają piętno na tapicerowanych meblach, zachęcają szklane naczynia do nagłego schodzenia ze stołu z różnorodnym skutkiem, masują miękkie powierzchnie rytmicznie i niestrudzenie..

## ZABAWA

umiejscowiona między nosem a końcem ogona, wypełnia intensywnie kota w czasie poza snem. Bywa, że tę zabawę kot zmuszony jest umieścić w bardzo małym kartonowym pudełku, co ogranicza znacznie jej intensywność na jakiś czas.

## KŁACZKI

to jakby małe, niemiauujące koty umiejscowione w różnych pomieszczeniach, które podskakują przy każdym ruchu powietrza, często zmieniając swoje położenie i konsystencję.

## OGON

był samoistny, a jednak nierozzerwalnie związany z kotem, odbiornik i nadajnik jednocześnie, ruchliwy, nieokiełznany, wiecznie czuwający. Mógłby być zakończeniem kota, ale najwyraźniej nie chce.

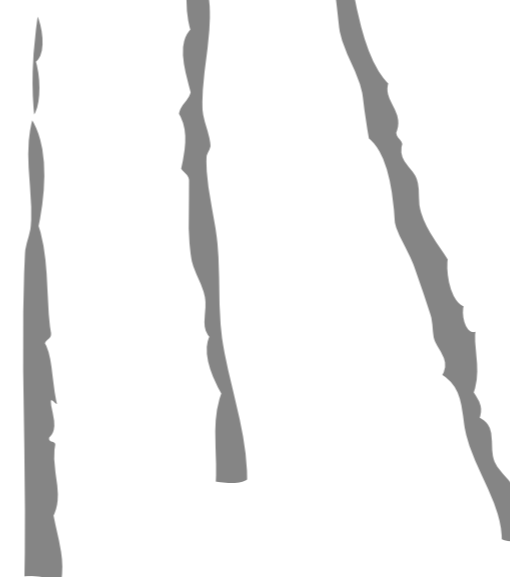
Poznałeś już gatunek Kota,  
Mój Czytelniku, z wielu stron  
I wiesz, co mieści w sobie on,  
Oraz pojmujesz bez tłumacza,  
Czym Kociość jest i co oznacza,  
Rzecz najważniejszą zwłaszcza wiesz:

## Nasz kolega

≡ kot

Kot, choć – formalnie biorąc – zwierz,  
To w gruncie rzeczy nasz kolega  
I od nas wiele nie odbiega.  
W świecie tak ludzi jak i kotów  
Znajdziesz rozumnych i idiotów,  
Dobrych i złych; w ujęciu szerszym  
To właśnie opisałem wierszem:  
Kocie Zabawy i Zadania,  
Zwyczaj, miejsca Zamieszkania,  
W czym kocich imion tkwi Istota...  
(...)

(T. S. Eliot „Jak zwracać się do Kota”,  
tłum. Stanisław Barańczak)



# Kot, który kocha

≡ koty

Cieszę się, że zostałem zaproszony do Chorzowa, bo jest to jeden z niewielu teatrów muzycznych w Polsce, w którym dotychczas nie pracowałem – czy to jako aktor, czy reżyser. A jeśli chodzi o Śląsk, to Teatr Rozrywki jest najistotniejszym miejscem rozrywki musicalowej. To wielka scena, której bardzo byłem ciekaw i od dawna chciałem ją poznać, a także pracujących tutaj ludzi. Jestem bardzo pozytywnie zaskoczony ogromną energią tego zespołu. Wszyscy są skorzy do pracy, tworząc dobrą, twórczą aurę. To wspaniałe uczucie, kiedy cała energia, którą staram się przekazać wraca do mnie, wzbogacona przez aktorskie kreacje.

W Kotach to bardzo ważne. To specyficzny spektakl, łączący poezję z magiczną muzyką, którego fabuła jest zaskakująco skąpa. Natomiast jego istota tkwi w drobiazgach, subtelnościach. Każdy kot ma swój charakter, objawiający się w drobnych szczegółach, które budują spektakl. Oczywiście dochodzi do tego charakteryzacja, wymagająca choreografia i niezwykła scenografia, ale nic by z tego nie było, gdyby aktorzy nie weszli w pełni w charakter swoich postaci. Kiedy to się udaje na sto procent i widzowie wierzą w nasze koty – wtedy powstaje magia!

Jakub Szydłowski – reżyser Kotów

≡ kot zostawia  
uśmiech

Po wyjściu z Teatru, gdy już pożegnamy się z *kotami*, pozostaną nam tylko wspomnienia i tajemniczy, ale szczerzy uśmiech, który zdziwi ogromnie napotkanego przechodnia...

„Widziałam już koty bez uśmiechu – pomyślała Alicja – ale uśmiech bez kota widzę pierwszy raz w życiu. To doprawdy nadzwyczajne!” (L. Carroll „Alicja w Krainie Czarów”)





Dyrektor teatru – **Aleksandra Gajewska**  
Kierownik muzyczny – **Michał Jańczyk**  
Kierownik literacki – **Magdalena Skorupa**  
Kierownik artystyczny Big Bandu Śląskiego – **Grzegorz Nagórski**

Kierownik zespołu baletowego – **Natalia Gajewska**  
Kierownik zespołu wokalnego – **Ewa Zug**

INSPEKTORZY ZESPOŁÓW:

wokalnego – **Piotr Brodziński**  
orkiestry – **Ewa Wieczorek-Baran**  
baletowego – **Małgorzata Mazurkiewicz**

POZOSTAŁE KONTAKTY

**TEATR**  
**ROZRYWKI**

Mecenat:



Patron medialny:



Partner spektaklu:

**BEATA  
DRZAZGA**  
*właściciel i prezes marek:*



— KROU  
— koty

